

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1996

Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming are checked below.

- Coloured covers / Couverture de couleur
- Covers damaged / Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated / Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing / Le titre de couverture manque
- Coloured maps / Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black) / Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations / Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material / Relié avec d'autres documents
- Only edition available / Seule édition disponible
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin / La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure.
- Blank leaves added during restorations may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming / Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- Additional comments / Commentaires supplémentaires: Text in Ukrainian.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured pages / Pages de couleur
- Pages damaged / Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated / Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed / Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached / Pages détachées
- Showthrough / Transparence
- Quality of print varies / Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material / Comprend du matériel supplémentaire
- Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image / Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.
- Opposing pages with varying colouration or discolourations are filmed twice to ensure the best possible image / Les pages s'opposant ayant des colorations variables ou des décolorations sont filmées deux fois afin d'obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below / Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10x		14x		18x		22x		26x		30x	
☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
12x		16x		20x		24x		28x		32x	

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

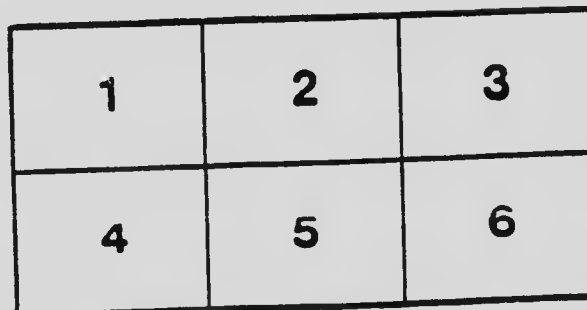
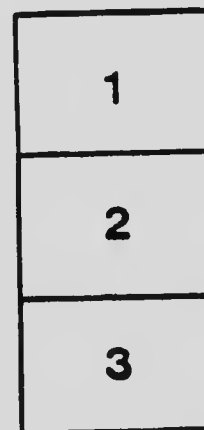
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shell contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

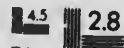
Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

1.5

1.6

1.7

1.8

1.9

2.0

2.1

2.2

2.3

2.4

2.5

2.6

2.7

2.8

2.9

3.0

3.1

3.2

3.3

3.4

3.5

3.6

3.7

3.8

3.9

APPLIED IMAGE Inc

53 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482 - 0300 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

НУКРБУР

М. ЛАН.

**ХТО ТАКІ КОМУНІСТИ
І ЧОГО ВОНИ ХОЧУТЬ**

ЦІНА 5 Ц.

**Накладом
"УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТИЙ"
Вінніпег, Ман.
1920.**

Слово комуна — старе й означає спілку трудящих. Така спілка об'єднувала в собі бідняків робітників для поліпшення свого економічного та політичного стану.

Ще з середних віків ми знаємо, що були такі комуни.

На прикінці 18-го століття, коли майже по всій Європі підняли ся перші революційні хвилі, — комуни об'єднували свідомий революційний пролетаріят, який вимагав поліпшення свого політичного й економічного становища.

Члени такої комуни звали ся комуністами, або просто комунарами.

Найбільшою комуною в історії являєть ся Париська з 1871 року, яка заклала першу цеглину диктатури пролетаріяту. Париська Комуна поклала першу грань між старим капіталістичним ладом і будучим соціалістичним, і навіки відгородила його від буржуазного. Хто читав історію Париської Комуни, той пересвідчував ся, що дійсне визволене будееть ся тільки руками самих же трудящих. Комуністична партія, се така пролетарська організація, яка бореть ся за перемогу, соціалізму.

От як бачимо, само назвиско "комуністич-

на” — старе і се слово звязане з понятєм дійсної волі пролетаріяту.

Приватна власність — основа капіталістичного ладу.

Причина поневолення одною клясою другої, се право на засоби виробництва продуктів.

Весь капіталістичний лад іменно й ґрунтувався на приватній власности.

Фабрикант мав гроші, сі гроші він пускав в оборот, наживаючи великі проценти всякий раз, збільшуючи свої гаманці. Капіталіст купував фабрику, машини, сировину, наймав робітників, які виробляли йому нові товари. Сі товари йшли на базар, продавали ся і нова вже сума грошей, богацько збільшена, повертала ся знову до рук капіталіста.

А що-ж мали від сього величезні кадри робітників? Нічого, окрім нещасного сухаря, який підтримував їх здоровле, щоб багато працювати в фабриці капіталістів.

Се робило ся в фабриці, те-ж саме й в хліборобстві. Богаті купили землю, знарядя і наймали сільських робітників, які в голоді зранку до ночі обробляли поля на користь поміщиків (дідичів).

Капіталісти, фабриканти та поміщики об'єднувались в один гурток і утворювали велику свою спілку, котра звала ся державою. Щоб робітники не вимагали від фабрикантів збільшення платні, щоб вони не змогли скинути сю державу, капіталісти утворили собі величезну армію з бідняків, мали своїх поліцаїв, багато продажних агентів, тисячі всяких дрібних чиновників. Вся отся зграя жила на здоровлі бідної, трудячої кляси, обороняючи капіталістичну державу.

Отже, як бачимо, капіталістична держава се є ніщо инше, як спілка глитаїв-капіталістів. Та сказавши се, це не видно всього лиха із того.

Фабриканти не мирили ся між собою, кожний з них хотів бути ще багатійшим, чим він є, кожний хотів знищити других, щоб самому загарбати весь світ.

Фабриканти, вивозячи свої продукти на базар, конкурували між собою, і в сій конкуренції більш дрібніші капіталісти примушені були здавати ся на волю більших.

При капіталістичному господарстві продуктів виробляло ся не стільки, скільки їх треба для споживання, а навпаки кількість виробництва перевищала потребу вживання.

І ось коли стільки вже продуктів назиробляло ся, що їх не можна вже зараз продавати, на їх не-має попиту, фабриканти склали свої товари в магазини, зачиняли на деякий час фабрики, робітників виганяли на вулицю. Таке явище звало ся промисловою крізою.

Та мало того, що фабриканти хотіли загартувати всі багатства в своїй державі. Ні, вони виходили ще й за межі держави, вони намагали ся знищити фабрикантів другої держави, щоб поширити свій ринок для продажі товарів.

Тоді зчиняла ся війна.

Банкирі одної держави воювали з банкирами другої. Власне воювали не банкирі, а як раз бідна кляса.

Отже, як бачимо — війна є комерційна справа, а не вратоване якоїсь своєї батьківщини.

Ото-ж комуністична партія, партія міського пролетаріяту та трудового селянства й виступила до бою з сими глитаями банкирами.

Коли 25. жовтня (по стар. стилю) 1917 року російські комуністи захватили владу до своїх рук, вони зразу зруйнували весь апарат старої царської держави, як ненависне ярмо трудящого люду.

Всі фабрики націоналізували, тобто збили їх власністю держави, землі церковні, поміщицькі, царські віддали до рук трудящого селянства.

Комуністи намагають ся перш-за-все зруйнувати право на приватну власність, від якої йде лихо.

Агенти буржуазії обвинувачують комуністів в тім, що вони відібрали у богачів всі їх багатства, але-ж не допускають поділення його між трудячими.

Може й справді тут комуністи не так роблять, як слід би було? Може справді треба було би поділити й фабрики й заводи й землі на кожду душу?

Коли би так комуністи зробили, то се було би не визволення трудячих, не зруйноване капіталістичного ладу, а тільки була би йому тимчасова поразка, а там знову з'явила би ся приватна власність, з'явила би ся знову нова буржуазія.

Бо що справді стало би ся, коли би поділити всі багатства, відняті у буржуїв? Хіба робітник одержавши від сего поділу якусь пайку, чи колесо з машини, або селянин, одержавши голих дві-три десятини землі жив би ліпше? Ні, се тільки привело би до ще гіршо-

го лиха, до повного спльондрованя промисловости. І комуністи навпаки, не пльондрують промисловости, а намагають ся піднести сю промисловість: вони стоять за те, щоб продукти виробляли ся спілкою трудячих.

Вони стоять за такий устрій держави, який зветь ся комуністичним, бо при сьому устрою всі землі, багатства належать не особі, а всій спілці трудячих: на їх має право тільки той, хто працює.

Ото-ж такий устрій нищить з корінем приватну власність, нищить поділ громади на класи. Коли буде заведено такий устрій, то робити доведеть ся богацько менше чим при капіталістичному ладі; бо з одного боку продукти будуть виробляти ся в тій кількості, яка потрібна для споживаня, а з другого боку буде поставлено побільше машин, щоб звільнити трудячих від постійної довгочасної праці.

Коли праця в фабриках буде три-чотири години, то вона не буде такою нудною, весь вільний час робітники будуть віддавати для науки і розривки.

Робітники будуть вчити ся, будуть винаходити нові машини й сим все поліпшувати виробництво.

Ось як бачимо, комуністична партія визво-

ляє трудячу людину зі злиднів та неволі і виводить на широкий світ, на простір.

Щоби найкраще налагодити нове господарство, необхідна його централізація. Вона потрібна на се, щоби не було анархізму, коли то одна губернія не знає, що робить друга, щоби в одній фабриці не виробляло ся одного продукту більше, а в другій менше.

Необхідно, щоби трудячі маси у виробництві гуртували ся в самі великі спілки.

Є ще така партія, що зветь ся анархістами; ся партія проти централізації, а за малесенькі гуртки. Анархісти не визнають ніякої влади, а словом: “всякий Ярема про себе розумій”, — роби що хочеш. Коли би послухатись сеї партії й піти за нею, то заварила би ся така каша, що сам премудрий Соломон нічого не зумів би зробити. Комуністи-ж, скинувши стару державу, скасувавши право на приватну власність, стоять за спокій, порядок. Зразу, в переходову добу, від капіталізму до комуністичного устрою — не можна перейти, через се комуністи утворюють останній ступінь державности, який зветь ся диктатурою пролетаріату.

Через сей останній ступінь, через диктатуру пролетаріату трудячі перейдуть до комунізму.

Що таке диктатура пролетаріату.

Диктатура пролетаріату — се державна влада робітників та селянства, котра душить буржуазію та поміщиків. Соціяльна революція нищить буржуазний лад і передає владу до рук трудящої кляси. Обійти ся без залізної робітничої влади не можна, бо коли би робітники захопили владу в свої руки, то вони довго не удержали би ся. Буржуазія підтягла би ся, скинула їх і суворо помстила ся.

А для сього робітничо-селянська влада заводить свою армію трудячих, озброює її і веде запеклу боротьбу з буржуазією.

Робітнича влада не дає ніякого поратунку своїм ворогам.

А за се, за нашу пролетарську міць всякі есдеки та есери (соціал-демократи та соціалісти революціонери) називають комуністів-большевиків насильниками. Сим дурним головам здаєть ся, що буржуазію можна вгомонити теплим словечком, можна уговорити її, щоб вона відмовила ся від влади, від експльоатації трудящої кляси.

Попробуй поговорити зі Скоропадським, Морозовим та поміщиками Потоцькими, Браницькими; попробуй, щоби вони відмовили ся

від своїх богацтв!

Се химери, видумки буржуазних лакеїв. Соціяльна революція се не весіле, а запекла боротьба між двома клясами пролетаріату й буржуазії.

І тут комуїсти справді без всяких сентиментів насилують буржуазію, щоби вона не сміла й пікнути й скорила ся робітничо-селянській владі.

Звичайно, що як і всяка держава є власне насильство одної кляси над другою, то і робітничо-селянська держава є насильство робітників та селянства над буржуазією. Ся держава необхідна для трудящих, доки не буде до шенту знищена не тільки російська та українська буржуазія, але-ж і всесвітна.

Так, як робітники всього світа один за другого стоять, так само й буржуазія. Російській та українській буржуазії допомагали задушити пролетарську владу банкирі французькі, англійські, американські, польські. Вони щедро посилали Колчакови, Петлюрі, Денікінови, Юденічови 12-дюймові гармати, скоростріли, всяку зброю та одіж, гроші, щоби вони задушили повставших робітників.

Всесвітні банкирі добре розуміють, що коли в Росії та на Україні зміцнить ся робітничо-

селянська влада, то й їм не з добром буде, бо пролетаріят побачить, де справжня воля, повстане, й їх теж постигне така доля, як нашу буржуазію.

Парлямент чи Влада Рад?

Комуністи є проти всяких демократичних республік, проти всякої парламентарської балаканини, бо демократична республіка нічим не відрізняється від монархії, хіба тільки тим, що вона носить іншу назву. Хто був у демократичній Франції, Америці, той скаже, що там і каплі не менше експлуатується робітників, чим колись в царській Росії. В Америці та Франції немає царя. Так, там немає царя коронованого, за те там сидять справжні золоті царі, Ротшільди, Рокифелери та інші мільярдери.

Ось вам й демократична держава! Стає ясно, що справжньою робітничою владою, висловом волі трудячої класи, мусять бути тільки ради робітничих і селянських депутатів.

А щоби до сих рад не пролізли всякі буржуї та їх наймити, пролетаріят касує права всіх не трудячих вибирати чи бути вибраними до рад.

Соціалдемократи дорікають комуністам, що вони проти загального виборчого права. Так, се правда, большевики не дають права буржуазії. Всі свободи виборів, друку, недоторканости належать тільки робітничій клясі.

Що було би, коли б і сими всіма свободами користувала ся й буржуазія? Вона скоро звалила би пролетаріят і знову запанувала над усіма земними благами, бо буржуї хитрі і організовані, мають богацько гроший, всякими підкупамі добили би ся свого. Дозвольте буржуям хоч одну якусь свободу, скажім видавати їм свої часописи, то вони-ж розпустять такі брехні, поведуть таку агітацію проти робітничої влади, що затурканий, забитий бідняк зібеть ся з панталику й не зможе розібрати ся де правда й де кривда.

Робітнича влада не мусить сього допустити, всі знання, часописи, школи мусять бути тільки для трудящих.

Отже диктатура пролетаріату — се є влада трудячої кляси над буржуазією і остання державна ступенька до комуністи зго ладу, де не буде ні кляс, ні богатих, ні бідних, а всі будуть однакові, вільні члени — спілки трудячих.

Що таке націоналізація.

Установи, що об'єднують капіталістичну промисловість і є її керівниками, се банки.

Банки се, власне, скарбниці поміщиків та фабрикантів. Фабриканти весь свій здобуток котрий одержують від експлоатації пролетарських мас, поділяють так: частина йде на гарну одіж, смачні страви, театри, школи, п'яцтво, та взагалі всяку розпустність, а частина кладеться в банки на великі проценти.

Банкирі сих грошей не держать, а пускають їх в хід.

Вони дають одному, то другому фабрикантові в позичку, а сі купуючи сирівець, та всякі знаряди до виробів, наймаючи робітників, у свою чергу висмоктують робочих людей, щоб заплатити за процент, а також й собі удесятирити прибутки.

Ото-ж, як бачимо, банки се є головне гніздо, яке об'єднує власників промисловців.

Банки се є ті головні підстави, на яких держить ся капіталістичний лад.

Як же комуністи віднесли ся до банків, коли захватили владу в свої руки? Вони в першу чергу позапечатували банки, поставили сторожу і таким чином всі гроші стають богатством

трудового люду.

Вони не поділяють сих грошей сейчас поміж робітниками та селянами, бо се власне було би розгарбуване народного добра, і коли би попала яка тисяча в руки бідняка, то вона би знову вийшла з його рук до другого паука-глитая.

Комуністи-большевики сього не зробили, хоч скільки не брехала буржуазія, що нібито большевики розбирають гроші в банках по своїх кишнях.

Се розхрістана брехня буржуазії, сього пролетарська партія не робила й не могла робити.

Бо захвачуючи богацтва у буржуазії, комуністи їх не ділять, а зоставляють для загально-го користування трудячого люду.

Се й зветь ся націоналізацією банків.

Націоналізація промисловости.

Відібравши у буржуазії банкі, большевики відобрали в неї також і фабрики та заводи. Але-ж так само заводів не ділили поміж окремими робітниками, а сі заводи знову-ж таки становлять власність, всеї трудячої кляси, тобто пролетарської держави.

Фабриканти та їх наймити, всякі директори

та конторщики вигнані, а господарями фабрик та заводів становлять ся тільки робітники.

Держава відпускає їм гроші на придбане сирівцю, на поліпшене машин і всі вироби уже являють ся не власністю якогось Морозова, Скоропадського, чи Браніцького, а власністю пролетаріату.

Щоби остаточно позбавити буржуазію права експлюатувати робітничу клясу, необхідно позбавити її не тільки права політичних, але ж і матеріяльних засобів. Се комуністи і зробили. Колись соціалдемократи та ще й тепер домагають ся, щоби робітникам було надано тільки право державної контролі, тоб-то, щоби робітник доглядав за фабрикантом, щоби він додержував ся законів, які видані буржуйською державою про поліпшене стану робітників.

А попробуй услідити за фабрикантом з його цілою охороною прехитрих слуг. Се є не виволене робітників з під ярма капіталістів, а тільки обіцянка. А всяка обіцянка цяцянка, а фабриканти своє діло роблять.

Націоналізація землі.

Відібравши землю у поміщиків, монастирів та різних царських фамілій, — комуністи пе-

редали їх у повне володінє селянської бідноти.

Але і тут, в земельному питаню, комуністи дивлять ся так, як і на промисловість. Землі не являють ся власністю окремої особи, а належать цілій громаді сільських робітників.

Бо що-ж стало би ся коли землю поділили би на маленькі кусники?

А стало би ся те, що замість старих поміщиків зявили би ся нові, бо бідняк, одержавши якусь десятину землі, не зміг би її обробити і мусів би за продати її куркулеви (богатієви).

І тоді куркулі в скорім часі поставали би знову поміщиками-богатіями, а бідне селянство нагнуло би спини на чужій роботі.

Приймаючи се на увагу комуністи хочуть, щоби на завжди розкріпостити трудове населєне села, щоби землі обробляли ся гуртами.

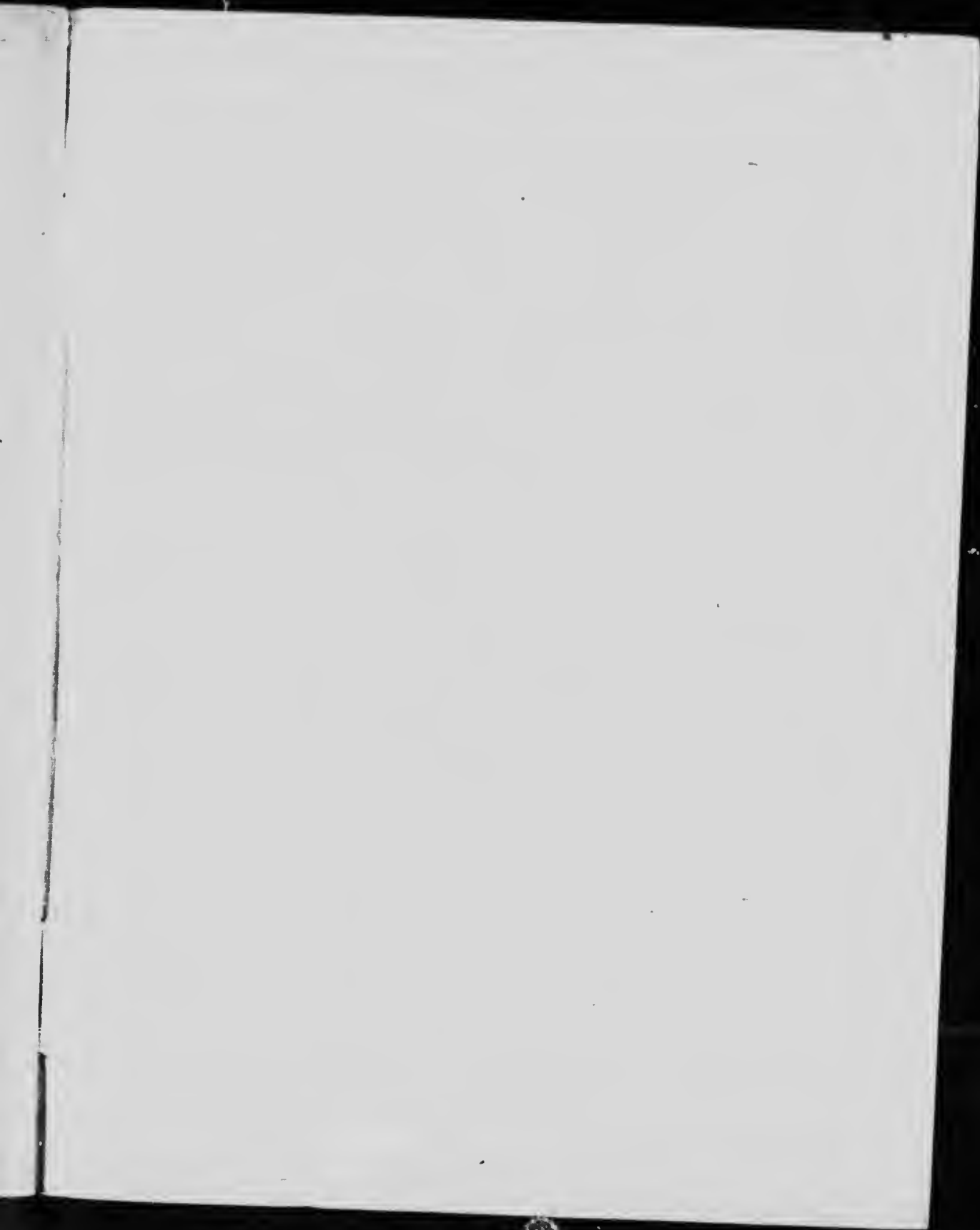
Треба, щоби і лани стали великими — фабриками, де будуть вироблятись споживчі продукти.

Через те необхідно, щоби сільська біднота обєднала ся в трудові артелі і не давала би куркулям ніякої можливости запанувати над собою.

Комуністи домагають ся, щоби земля і всі богацтва належали всій робітничо-селянській

державі, бо тільки таким способом, через націоналізації всіх богацтв можна з корінем виврати право на приватну власність, як на підвалину капіталістичного ладу.

КОЖДИЙ
РОБІТНИК І ФАРМЕР ПОВИНЕН
ЧИТАТИ ПЕРЕДОВСІМ РОБІТНИЧІ ЧАСОПИСИ!

Чому?

Бо робітничі часописи обговорює кожду подію в краю і в світі лише зі становища інтересів робочого люду.

Одиною робітничою часописею в Канаді є

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"

що виходить в Вінніпегу два рази на тиждень і коштує лише \$4.00 на рік.

Хто читає "Українські Робітничі Вісти", виробляє собі суцільний світогляд і може осудити кожду подію в суспільнім житю.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" виступають проти кожного лайдацтва поновлюваного на робочім народі.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" доносять про робітничий рух на цілім світі, про боротьбу робітничої класи.

Хто хоче знати, як свідомі робітники думають про суспільні події, хто хоче навчитися соціалістичної думки, нехай читає передовсім "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ".

Адреса:

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

